

B 628

No 1

B 625.
~~1274~~
No. 136. a

2547

No. 1274.

No. 1.

Türgi Ioa laul,

Jestimaa noorte meestele.

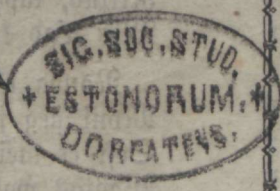
Kirjapannud

David Martson.

Gesti raamatukogu omanik Tallinnas.

No. 89

Tallinnas, 1877.

Trükitud J. S. Gresseli juures.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

43380

Kül see on üks hirmus lugu,
Et nüüd Türgi' rahwa sugu
Sõdib aga üksteist,
Tapab kes saa ära eest;
Neil on kuri rõõmli süda
Mis peaks ühte puhku sõda.

Türgi Keisri aau ja uhkus,
Nüüd t'ast hoopis äralahkus,
Nõnda, et ka oma naesa
Hoopis leseks jättis waesa;
Ohkas mees kül selle üle
Aga mund nõuu jäänud üle.

N'agu teada juba ammu
Türklastel jo 'pole rammu,
Aga oma riigi rajal,
Sest et seda julge mujal
Kiisub, tapab ristirahvast
Mis n'ad korda saatnud wahvast.

Nõnda läin'd neil asi toime
Mõni aeg ju ühte mõimu,
Sest et meie Keisri herra
Waatas wakka sõa käre;
Mõtles: ehk jäeb Türklast' wakka,
Mis ma tühjast peksma hakkam.

Aga Türglan' saan'd sest aru,
Mässas nii kui tantsu karu,
Tappis konsulid ka ära,
Tegi lärmi, tegi kära;
Aga nüüd on nõuu jo peetud
Kiigi saadikutest mõeldud.

Nüüd lä'eb laewu Türgi randa
Temale seal walu andma,
Kolme Keisri sõa laewad
Türgi mere pinda saewad;
Nii kui rahwas sest said aru
Tõstsid Keisri wastu maru.

Rahwas arwas hea nõuu wälja,
Pöörsid wana Keisril selga
Walitsefid Murat Keisriks
Kiigi nimel teiste meistriks,
Türgimaal nüüd asjad sassis
Sest ka iga mees seal prassib.

Lõpeks saime ka weel undist
Türgi Keisri mitmest pruundist,
Paati wiidekümme kolm
Täidetud neid täis kui tolm',
Ja siis wiidud teise randa
Kus ta'l süüa neil' 'polnd anda.

Türgi Keiser, waene mees,
Oli nüüd kül mure sees,
Kutsus teisa waeseid appi;
Aga need t'al näitnud keppi,
Ütlend: Kasi ilmast ära,
Sinu pärast on see kära!

Nüüd saan'd Keiser hullu meele
Annud ennast kurja teele,
Nii kui teada tema sugu
Pea suurest usust lugu,
Siis see kuulus Keisri herra
Tapnud ennast wiimaks ära.

Nüüd on tema naesed lesed,
Oh t'e waesed wäetikesed!
Kellega end tahte toita,
Niides käia, endaid aita?
Peremees ju puhkab muldas
Kes kül enne säras kuldas.

Türklane on kohwi söber,
Laia püksi kandja, nöder,
Sõas nõrk ja liaks wäeti,
Wõitudest wõr ühti rääki,
Saawad tihti nõnda kaigast,
Et ei enam pease paigast.

Kui nüüd waenlane teid püüab,
Keisri herra sõtta hüüab:
Tulge kokku Eesti mehed,
Kellel kaunid waimu ehed!
Wõtke siis kõik püssid kätte,
Ärge laske teija ette.

Дозволено цензурою. — Ревель, 11 Февраля 1877 г.

(L. S.)

